

Največji slovenski dnevnik
v Združenih državah
Velja za vse leto - \$6.00
Za pol leta - \$3.00
Za New York celo leto - \$7.00
Za inozemstvo celo leto - \$7.00

GLAS NARODA

List slovenskih delavcev v Ameriki.

The largest Slovenian Daily in
the United States.
Issued every day except Sundays
and legal Holidays.
75,000 Readers.

TELEFON: CORTLANDT 2576

Entered as Second Class Matter, September 21, 1903, at the Post Office at New York, N. Y., under Act of Congress of March 3, 1879.

TELEFON: CORTLANDT 2576

NO. 193. — ŠTEV. 193.

NEW YORK, WEDNESDAY, AUGUST 18, 1926. — SREDA, 18. AVGUSTA 1926.

VOLUME XXXIV. — LETNIK XXXIV

VELIKE DEMONSTRACIJE V MEHIŠKIH MESTIH

Zenske so kamenjale pristaše Callesa tekom neke parade. — Vsled tega je bilo v Saltillo aretiranih trideset žensk. — Vodilni general in governor sta bila aretirana kot zarotnika. — Mehiški vstaši aretirani na ameriških tleh.

MEXICO CITY, Mehika, 17. avgusta. — Brzjavke iz Saltillo, glavnega mesta države Coahuila, pravijo, da je skupina žensk pred tamošnjo kate dralo metala kamenje na parado pristašev Callesove verske politike.

Brzjavka dostavlja, da je prišlo do resnih nemirov in da je bilo izvršenih trideset aretacij.

Parada, katero so organizirali delavski in drugi elementi, je korakala po glavnih cestah mesta ter dospela na trg pred katedralo, ko so pričele ženske metati kamenje in opoko na paradnike ter jih preklinjale kot sovražnike katoliške vere. Več oseb je bilo ranjenih.

Clani parade so nato naskočili cerkvena vrata ter se pričeli pretepati z ženskami. Pravočasni prihod mestnega župana Cepede je preprečil nadaljno prelivanje krvi. Policija je aretirala trideset žensk ter jih obdolžila škujanja na upor.

Kriki žensk in otrok so povzročili velikansko razburjenost. Moški so pričeli prihajati z vseh strani, da stopijo na stran žensk, a policija je preprečila nadaljne spopade.

Parado so organizirali prostozidarji v družbi delavskih unij ter ji je načeloval oddelek policije na konjih z vojaško godbo.

Areacije zarotnikov, zapletenih v gibanje proti Callesovemu režimu se nadaljujejo.

Ko se je izvedelo za zaroto v soboto zvečer, so bile poslano čete v vsa mesta in vasi federalnega o kraja. Nadaljni oddelki čet so bili poslani ob progo Medoceanske železnice do Acameca.

Številne aretacije so bile izvršene v nedeljo zjutraj, in vsi aretirani se nahajajo v ječi brez jamščine. Vlada pa ne kaže nobenega strahu, ker so vsi aretirani iz nižjih razredov ter jih ne smatra nevarnim.

Splošno prevladuje mnenje, da ne bo nobena zarota uspešna, razven če bi jo podpirala armada, ki pa stoji solidno za predsednikom Callesom.

V glavnem mestu krožijo poročila, da je opaziti v severnem delu Mehike znake nezadovoljstva, ki se lahko izpremene v oboroženo ustajo.

Glasi se, da sta neki odlični general in governor neke severne države kovala zaroto proti Callesovi vladi.

SAN DIEGO, Cal., 17. avgusta. — General Enrique Estrada, prejšnji mehiški vojni tajnik, je povzročitelj najnovejše zarote, da se strmoglati mehiško vlado. Ta zarota je bila preprečena včeraj ponoči z aretacijo 174 mož ter zaplenjenjem velike municije ter vojaške opreme.

A. Hopkins, agent justičnega departmeta je rekel, da je bil general povzročitelj gibanja proti vladi v Nižji Californiji. — Nisem mnenja, da imajo mehiške verske zadrege kaj opravka s tem.

General Estrada in več kot ducat drugih, med njimi par Amerikancev ter mehiških armadnih častnikov, se nahaja v tukajšnji okrajni jetnišnici, dočim so nastanjeni ostali jetniki v fortu Rosecrans, zastraženi od ameriških mornariških vojakov.

Hopkins je rekel, da je bil sum ameriških oblasti prvokrat vzbujen, ko se je izvedelo, da imata v Los Angeles konferenco Estrada in Sevpleveda, dobroznan mehiški armadni častnik, ki se je mudil že dve leti v Los Angeles.

Večina jetnikov je bila zajeta pri Dalzura, 35 milj iztočno od tukaj in tri milje od meje. Pozneje so bili nadaljni ujeti v La Mesa.

Zaplenjena oprema je vključevala oklopi tovrni avtomobil, dva tovrna avtomobila po deset ton, 400 Springfield pušk, dve strojni puški ter 155,000 nabojev municije.

General Estrada, ki je bil znan zveznim agentom kot eden voditeljev de la Huerta revolucije

Morilem Melleta so baje na sledu.

Zločinski krogi in oni, ki so proti "zunanjemu vmešavanju", nasprotujejo preiskavi velike porote glede umora urednika Melleta. — Politiki vznemirjajo kazenskega zasledovalca.

CANTON, O., 17. avgusta. — Tukaj se je začela notranja vojna, ki bo izvojevana z največjo odločnostjo. Cilj je hitra akcija proti morilem Don R. Melletta. Prvi namen je izločiti nasprotne vplive na okrajne oblasti ter odstraniti s pozorišča antagonistično policijsko silo.

Rešitev umora se je dvignila preko detektivskega dela v ozračje strankarskih bojev, katerih ni več mogoče preprečiti. Včeraj je potekel prvi mesec izza smrti urednika.

Danes se lo sestala okrajna velika porota in oni, ki smatrajo svoje dokaze dosti močnim, da dvignejo obtožbe proti možem, ki so skovali zaroto, so zbrali vse svoje sile, da se nastopi na temelju teh dokazov.

Tem možem nasprotujejo v prvi vrsti oni, ki so mogoče v stikih z butlegarsko industrijo. Ti ljudje imajo očividno izvanredne sile v Cantonu. V drugi vrsti pa jim nasprotujejo oni, ki so proti takozvanemu zunanjemu vmešavanju v krajevne zadeve.

Tri dni je bilo opaziti pod površino tozadevne manevre. Danes pa se vrše ti manevri povsem odkrito.

Okrajni pravnik McClintock ima nominacijo za kongres ter je vsled tega tudi deloma vezan, ker izvajajo nanj s številnih strani velik pritisk.

CLEVELAND, O., 17. avgusta. — V zvezi z preiskavo glede umora izdajatelja časnika Don R. Melleta v Cantonu je odredil včeraj zjutraj zvezni okrajni pravnik Bernstein aretacijo Karla Stidgerja in Louisa Mazerja. Aretirana sta bila najprej obtožena zarote proti prohibicijski postavi, vendar pa bodo dvignili pozneje proti njim težje obdolžitve. Ob istem času se je posvetoval Joseph Roach z Bernsteinom ter pozneje objavil da je zbral absolutno varne dokaze proti možem, ki so umorili Melleta.

COLUMBUS, O., 17. avgusta. — Državni prevdnik McClintock iz Stark okraja je naslovil včeraj formalen poziv na generalnega pravdnika Crabbea, naj imenuje odvjetnika George Whita posebnim pomočnikom v morilni zadevi Melleta.

White je pred kratkim resigniral kot državni superintendent Antisalonске lige, da se poteza za republikansko nominacijo za mesto govenerja, a je podlegel tekom primarnih volitev.

Angleški letalec dospel v Melbourne.

MELBOURNE, Avstralija, 16. avgusta. — Angleški letalec Allan Cobham, je dospel v nedeljo semkaj v spremstvu petnajstih aeroplanov, ki so mu leteli nasproti ter je bil navdušeno pozdravljen od ljudske množice.

Cobham je sklenil poleteti iz Anglije v Avstralijo in nazaj. Takoj je odredil vse potrebno za povratno potovanje v Anglijo.

pred več leti, je imel pri sebi \$496 in skupna svota zaplenjenega denarja je znašala \$1500.

Hopkins je rekel, da bo mogoče spoznati voditelje nameravanega puča krivim na temelju korespondence, ki je bila zaplenjena.

Ob grobu bandita R. R. Whittemore-a

Ob odprtem grobu bandita je govorila njegova tašča. — Rekla je, da so ga lahko umrtili, da pa niso mogli zdrobiti njegovega duha.

BALTIMORE, Md., 17. avgusta. — Dramatični prizori so se završili pri pogrebu Richarda Reesea Whittemore, banditskega glavarja, ki je bil v petek obešen. Mrs. Tereza Messler, tašča bandita, je imela nagovor, v katerem je napadla državne oblasti, in mlada žena Whittemore je hotela planiti v odprti grob moža. Zadržal in odvedel jo je oče obešenega morileca.

Po zaključenih obredih je Mrs. Messler prekinila molk z vprašanjem: — Ali smem govoriti? Ker ji ni nikdo odgovoril ter je videla na obrazih navzočih le presenečenje, je rekla:

— Vzeli so mu življenje. Upam, da so sedaj zadovoljni. Zlomili so mu vrat, a njegovega duha niso mogli zlomiti. Ko niso hoteli moji hčerki dovoliti, da bi jo poljubil v slovo, se je pokazalo, kakšni psi so. Danas jokajo angelji v nebesih. Upam, da bo stopil duh Reesea med one, ki so odgovorni za to, ter njih žene in jih ločil, kadar jih bodo skušali poljubiti. Tekom pogrebnih slovesnosti, katerih se je udeležilo kakih 500 oseb, je bilo opaziti veliko napetost.

Angliji prete nove generalne stavke.

Angleški minister za notranje zadeve je izjavil, da delajo angleški delavci načrte za nadaljne generalne stavke.

LONDON, Anglija, 17. avgusta. — Generalna stavka, ki je bila prva svoje vrste v Angliji, ne bo zadnja, — vsaj po mnenju Sir William Johnson Hicksa, konservativnega ministra za notranje zadeve.

Upam, da ne boste vi, moji volilci in ne le vsi konservativci temveč tudi vsi ljubitelji ustave — domnevali, da je ta stavka prva in zadnja te vrste.

— Če sedaj razmišljajo delavci o pripravah za bodoče stavke. V poslanski zbornici je rekel pretekli mesec v moji navzočnosti neki član oficijelne stranke ter eden voditeljev strokovno-unijskega kongresa:

— To je bila prva, a prišlo jih bo še več in več, dokler ne bomo dosegli svojih ciljev. — Čeprav ni nobenega razloga sprejeti kot pristno in istinito trditev komunistov, da so oni začeli generalno stavko, je vendar resnično, da je taka stavka v njih programu in da niso mogli oni in njih sovjetski mojstri prikriti svoje jeze vspricho zdravega razuma angleških unijsko-strokovnih voditeljev, ki niso pustili, da bi se razvila stavka v revolucijo.

Minister za notranje zadeve je rekel, da je bila generalna stavka sklenjena leta 1924, ko so gotovi angleški ekstremistični strokovni unijonisti obiskali Moskvo.

Poljakom ne prija nova poljska vlada.

Poljska je postala pesimistična glede politike novega kabineta. — Odlični Poljaki kritizirajo pomanjkanje konkretnih uspehov.

VARŠAVA, Poljska, 17. avgusta. — Glavno vprašanje, s katerim se pečajo številni odlični Poljaki zven vlade, je, če so bile ali niso bile izžerpane sile poljske revolucije, in če se ne pogreza dežela nazaj v isto stanje neaktivnosti, v katerem se je nahajala pred revolucijo dne 12. maja.

Z izjemo uradnikov, ki so navidez optimistični, so dali dogodki zadnjih štirih mesecev le malo upanja tem kritikom, ki pričakujejo vsled tega hudo zimo. Medtem pa ne more novi kabinet nikamor naprej radi nesoglasja glede narodnega dolga.

Kljub majhnim posebnim polnomočjem, ki so bile podeljene predsedniku kabineta, se je izmišljal iz vsega tega le dekret, s katerim je bil imenovan maršal Pilsudski vrhovnim poveljnikom poljske armade, kar je bilo očividno njegov konečni cilj. Kljub temu pa se ni niti prikazal, ko je v nedeljo cela posadka Varšave proslavila oproščanje glavnega mesta iz rok boljševikov, dočim je odšel predsednik Moseicki "slučajno" na kratke počitnice.

Letargijo v oficijelnih krogih pripisujejo počitniški dobi, ki pa je skoro že končana. Židovske manjšine od Vilne pa do Brest-Litovska se boje velikega stradanja tekom bodoče zime, kajti položaj se ni niti malo izboljšal, kljub protestom pri vladi. Vlado tudi dolže njeni nasprotniki, da posveča preveč svojega časa kompanji Lige narodov in da izpostavlja s tem deželo riziku še bolj napetih odnošajev z drugimi deželami in to ob času, ko bi bil dokaz notranje sposobnosti najboljše reklama za cilje naroda.

Napravljeni so bili načrti za ustanovitev akcijskih svetov ali krajevnih sovjetov, za organizacijo piketiranja v masah, za organiziranje obrambnih delavskih zborov, ki naj bi se spopadli s policijo, za okuženje armade, mornarice, zračne sile, policije ter vladnih organizacij.

Sir William je izjavil v nadaljnjem, da so tekom generalne stavke dejanski ustanovili akcijske svete, da je bila dežela preplavljena s hujškajočimi pamfleti in lažnjivimi vestmi in da se je pojavilo piketiranje v masah in ustrahovanje v krajih, kjer so se komunisti polastili kontrole.

ANGLEŠKI PREMOGARJI NISO ZADOVOLJNI Z VODITELJI

Sedaj je postalo dvomljivo, da bi mogel komitej razpolagati z večino na londonskem sestanku. — MacDonald se je pridružil pozivu. — Izjavil je ameriškim prijateljem, da so družine stavkarjev izpostavljene stradanju.

LONDON, Anglija, 17. avgusta. — Komaj je bila včeraj otvorjena konferenca delegatov premogarske federacije, se je že razvila močna opozicija proti zahtevi izvrševalnega komiteja, naj se mu dovoli prosto roko, da vodi pogajanja, kojih namen bi bil končati stavko premogarjev.

Ta opozicija ni prišla povsem nepričakovano vsled stališča številnih stavkujočih premogarjev, ki so baje nezadovoljni z vodstvom Cooka in drugih ekstremistov.

Po štiri ure in pol trajajoči seji se je odgodila konferenca na današnji dan, ne da bi napravila mir v premogovni industriji. Vsi smatrajo za dvomljivo, da bi mogel dobiti izvrševalni komitej večino v svoj prilog.

Treba pa je ohraniti v spominu, da je bil včerajšnji dan opozicijski dan. Nadaljne seje bodo mogoče spravile v ospredje prijatelje izvrševalnega komiteja ter izboljšale njega prilike, da prodre s svojimi zahtevami.

Če ne bo zmagal izvrševalni komitej, je dosti prilike, da bo popolnoma izgubil kontrolo, ki bi pospešila obsežen povratak na delo od strani premogarjev ter uveljavljenje distriktnih dogovorov z lastniki premogovnikov, mesto da bi sklenili naroden dogovor, katerega je dosledno zagovarjal komitej.

Besedilo pisma prejšnjega ministrskega predsednika MacDonalda, v katerem je odgovoril na zadnje sporočilo Baldwinja, poslano v Ameriko, je bilo objavljeno včeraj. Pismo je poslal MacDonald v petek iz Lossimouth na Škotskem dr. Marion Phillips, tajnici neke pomožne zveze za premogarje. Pismo pa je bilo napačno naslovljeno ter je dospelo šele včeraj.

Izprva ni hotel MacDonald pisati pisma in to je bil vzrok, da so Cook in drugi ekstremisti izjavili, da ne bo MacDonald, temveč Lloyd George napisal odgovor.

Pismo MacDonalda je naslovljeno na Miss Wilkinson, članico parlamenta, ki se mudi sedaj v Ameriki, da zbere sklade za družine stavkujočih premogarjev. V pismu se glasi:

— Vi in vaši tovariši imajo moje najboljše želje za uspeh njih misije v Ameriki v prilog ženam in otrokom naših premogarjev. Nikdo, ki pozna naše premogarske okraje, ne dvomi o bedi, v kateri se nahajajo družine premogarjev.

— Nekatere oblasti za izvedenje postave glede revnih so odklonile pomoč. Nadalnje pa so skrčile podpore do nečloveških standardov.

Seznam.

To je seznam, ki pokaže, koliko ameriškega ali kanadskega denarja nam je treba poslati, da poskrbimo v stari domovini izplačilo označenega zneska, bodisi v dinarjih ali lirah. Podatki so veljavni do preklica, ki se po potrebi objavi na tem mestu.

Dinarji		Lire	
Din.	500	\$ 9.45	Lir 100 \$ 4.05
Din.	1,000	\$ 18.60	Lir 200 \$ 7.80
Din.	2,500	\$ 46.25	Lir 300 \$ 11.40
Din.	5,000	\$ 92.00	Lir 500 \$ 18.50
Din.	10,000	\$ 183.00	Lir 1000 \$ 36.00

Za pošiljate, ki premeajo Desettisoč Dinarjev ali pa Dvatisoč Lir dovoljujemo poseben znesku primeren popust.

Nakazila po brezupnem planu izvršujemo v najkrajšem času ter računamo za stroške \$1.—

FRANK SAKSER STATE BANK
82 Cortlandt Street Phone: CORTLANDT 4687 New York, N. Y.

je edino slovensko podjetje v New Yorku, ki ima vplačan predpisani kapital za izvrševanje poslov državne banke, ter se v skladu s postavo samore imenuje banka.

Prispet v letu 1925 je znašal \$3,992,872.47, v besedah: — trdimilijon, 992 tisoč, 872 dolarjev in 47 centov.

Posebni podatki.

Prispevka za izplačilo ameriških dolarjev v Jugoslaviji in Italiji znaša kakor sledi: za \$25. ali manj znesek 75 centov; od \$25. naprej do \$500. po 3 cente od vsakega dolarja. Za večje svote po posrednem dogovoru.

GLAS NARODA

(SLOVENE DAILY)

Owned and Published by
SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
(A Corporation)

Frank Sakser, president.

Louie Benedik, treasurer.

Place of business of the corporation and addresses of above officers:
82 Cortlandt St., Borough of Manhattan, New York City, N. Y."GLAS NARODA"
"Voice of the People"

Issued Every Day Except Sundays and Holidays.

Za celo leto velja list za Ameriko	Za New York za celo leto	\$7.00
in Kanada	Za pol leta	\$3.50
Za pol leta	Za inozemstvo za celo leto	\$7.00
Za četrt leta	Za pol leta	\$3.50

Subscription Yearly \$6.00.

Advertisement on Agreement.

"Glas Naroda" izhaja vsaki dan izveniš nedelj in praznikov.

Dopisi brez podpisa in osebnosti se ne priobčujejo. Denar naj se blagovito pošilja po Money Order. Pri spremembi kraja naročnikov, prosimo, da se nam tudi prejeto bivališe naznani, da hitreje najdemo naslovnik.

"GLAS NARODA", 82 Cortlandt Street, New York, N. Y.
Telephone: Cortlandt 2876.

JUGOSLOVANSKI MINISTRI

Povodenj je povzročila v Jugoslaviji velikansko škodo.

Posebno v Banatu in Vojvodini je uničena skoro vsa letina.

Vsled dolgotrajnega deževja so bile vode strahovito narasle.

Vodovje je porušilo nasipe ter se razlilo po rodovitnih poljih.

Precej je kriva voda, največ je pa kriva vlada.

Kot doznavamo iz starokrajskega časopisja, ni hotela vlada dovoliti niti najmanjšega zneska za popravilo nasipov.

Po krajih, katerim je pretila nevarnost povodnji, so se osnovali že pred leti nekake vodne zadrage, ki so po birale prostovoljne prispevke za popravila.

Nabralo se je bilo kakih petdeset milijonov dinarjev. To svoto so vodne zadrage poverile vladi. Vlada jih je enostavno spravila v državne blagajne ter jih ni hotela uporabiti v določen namen.

Ko je vodovje uničevalo hektar za hektarjem zorečega polja, so se jugoslovanski ministri nekoliko iztreznili.

Besedni boji so bili za hip pozabljeni, osebna nasprotstva začasno zatrta.

Vsi kot en mož so dospeli v Beograd ter se lotili načrtov, kako bi bilo mogoče odpomoči veliki bedi in škodi.

In vsi kot en mož so predlagali štedenje, češ, da je splošno štedenje edino zdravilo v takem slučaju.

To je vse lepo in pravilno.

Časopisje pa tudi poroča, da so se dne 1. avgusta vračali ministri iz Beograda na počitnice po svojem trudopolnem delu.

In na beograjski postaji je bilo za ministre pripravljen enajst salonskih vagonov — za vsakega ministra en salonski vagon.

V enem vagonu je prostora najmanj za petindvajset oseb.

Za enajst ministrov bi en vagon popolnoma zadostoval — in še jako komodo bi sedeli.

S tem bi pa tudi dali javnosti lep vzgled ter, dober dokaz, da so bile njihove pridige o štedenju resnične.

RAZREDNA JUSTICA

V New Brunswicku, N. J., so obdolžili bogato vdovo Mrs. Hall dvojnega umora.

Aretirali so jo, toda naslednjega dne so jo že izpustili, ker je položila petnajst tisoč dolarjev varščine — \$7500 za vsako obdolžitve.

V državi New Jersey je pa razen mesta New Brunswick tudi mesto Passaic.

Tam so bili zaštrajkali tekstilni delavci, ker niso mogli živeti.

V Passaic je prišel delavski agitator Norman Thomas ter naznanil, da bo zvečer govoril na zborovanju štrajkarjev.

Toda še predno je stopil na oder, je bil aretiran ter stavljen pod varščino deset tisoč dolarjev.

Človek, ki je obdolžen umora, plača v New Jersey \$7,500 varščine.

Človek, ki hoče govoriti na delavskem zborovanju, plača \$10,000.

Taka justica je v državi New Jersey.

Rusi pravijo taki justici "razredna justica".

In menda imajo Rusi prav.

PRESEDNIK COOLIDGE IN VOJNI VETERANI

Pred kratkim je bila pri predsedniku Coolidge-u deputacija ameriških vojnih veteranov. Izročili so mu spominčico ter ga povabili, naj se udeleži praznovanja Argonskega dne, ki se bo vršilo dne 25. septembra.

Dopis.

Selo Moste, Slovenija.

Cenjeni g. urednik:

Legenda pripoveduje, da so stali takrat, ko je Bog talente delil, Ribničani v prvih vrstah. Kdor je bil v prijaznem ribniškem trgu, je lahko videl, in se prepričal, da so Ribničani ne samo dobri poljedelci, temveč tudi izvrstni trgovci in obrtniki. S svojo suho robo se podajajo v daljine kraje ter pridejo bogati na izkušnjah in tudi na denarjih zopet v svojo lepo ribniško dolino.

Slučajno sem se seznanil z našim tukajšnjim županom g. Josipom Oražmom, kateri je tudi Ribničan, in kakor sem uvidel "selfmade man" v pravem pomenu besede. Povabil me je zadnji teden v Gameljno malo vas blizu Ljubljane. Peljala sva se po črniškemu mostu in potem na levo, koder pelje lepa okrajna cesta skozi gozd. Užival sem lep razgled na Šmarno goro ter gledal na bistro Savo, katero se vije kot širok srebrni trak po sočnatih travnikih.

Kaka dva streljaja od Kameljna v znožju hrastovega gozda se nahaja opekarna g. Oražma. Razkazal mi je vso tovarno in prvičkrat v življenju sem videl, kako se dela opeka v velikem obsegu. Tovarna je opremljena z vsemi modernimi stroji, izdeluje zidarstvo in strešno opeko. Ako povem, da je gospod Oražm sežidal tukaj že 56 hiš, pri katerih je uporabljal samo svojo opeko in ako se uvažuje, da sprejema naročila za opeko tudi od drugih stavbenih podjetij se lahko uvidi, kako veliko je to podjetje, da zamore kriti in izvršiti toliko naročil.

Po dokončanem pregledu sva izšla vsak dve časi bistro studenčine in se odpeljala zopet domov; priznati pa moram, da sva se ustavila med potjo v dveh krajih, kjer nisva pila studenčine, nego čisto nekaj drugega.

Prišedši domov, mi je razkazal delavnico za kisljo željo. Stotine in stotine "barrelnov" njegovega kislega želja gre na leto preko Trsta v Egipt, kjer se ga kot delikateso čista, pa saj veste, da se ga tudi mi Slovenci ne branimo, posebno pa ne, ako se je v njem kuhalo prekajeno svinjsko pleče, ali pa še celo gnjat. (Tudi svinjska glava ni prenapačna).

Ker Vam danes nimam nič kaj drugega posebnega popisati, povedati Vam hočem neko malo "istorico". Znano je, da hodi hudobni duh, mi ga imenuemo tudi hudič, po svetu in da skuša ljudi in jih navaja k slabim. Prišel je k mladima zakoncem, katere sta jako srečno živela in ju skušal razmiriti; toda ni se dalo na noben način. Radi svojega neuspeha se je bal, da dobi ukor, ko

se vrne v pekel. Šel je k neki stari devici ter jo prosil pomoči. Stara devica mu je obljubila, da bo navedena zakonec za razdvojila, zahteva pa za plačilo nove čevlje. Pogodba je bila sklenjena. V štirinajstih dneh je devica dotična zakonec s svojim hudim jezikom tako daleč spravila, da sta vložila drug proti drugemu tožbo za ločitev. Hudič je bilo to podu, vendar se je pa hitrega uspeha stare device tako prestrašil, da se ni upal, več v njeno sobo, temveč je nataknil pogojene čevlje na dolgi drog in jih pomolil njej skozi okno, nato pa s povešeno glavo sfrčal v pekel in Belecubbu raportiral, da so na svetu ljudje, ki so hujši kakor hudič.

Kako leto, ali dve po razsuhu Avstrije, je prinesla pridna kmetica k davkarji v Celju plačat davke. Davčni upravitelj jo je vprašal, kako se ji dopada nova vlada. "Gospod upravitelj, korita so ostala ista, samo prašički so drugi", se je odrezala ženica in odšla.

Ker sem z Ribničani prišel, bom tudi z Ribničani nehal. V Ljubljani se nahaja velika palača Ljubljanske Kreditne Banke. Prišel je ribniški kmetič v Ljubljano ter si je ogledoval ogromno poslopje. Vprašal je mimogredečega Ljubljancana, kaj je to za ena hiša. Hudomušni Ljubljancan je hotel Ribničana malo potegniti in mu je odgovoril: "To je norišnica za Ribničane". "Saj sem se mislil, da je za Ljubljancane za to svrhu premajhna", se je odrezal brihtni Ribničan.

Citam, da imate hudo vročino, vročina povzroča žejo. Ubogi delavec, ki si morajo gasiti žejo s slabo vodo. Po mojem mnenju bo treba zidati v Ameriki veliko in večje hiše kakor je Ljubljanska Kreditna Banka, ako boste hoteli spraviti vse nore, ki povzročajo in zaganjajo prohibicijo, na varino. Ti gospodje politiki so na eni strani na možgane udarjeni, na drugi strani pa precej zvišni in praktični, ker izvajanje, ali pravzaprav neizvajanje prohibicijske postave prinaša dobre dohodke. Svoječasno so nosili po New Yorku delavci na tablicah zapisano geslo: "No beer no work"; work je ostal, a beer je izginil, a vendar še zmiraj popevate "sweet land of liberty, o kje si whiskey ti, moonshine tud' dober ni, kaj k temu praviš ti". Ako boste dosti dolgo čakali, znate vendar dobiti pivo nazaj, a nikdar več ne po 10 centov pint. Da, Peter Zgaga, lepe spomine si obudil, ko si pisal o tistih časih, ko smo pri Kebra evička srkali in se z vsakim požirkom spominjali stare domovine in njenih vinskih gorje. Skoro polovico tistega o-

mizja je že leglo v grob, zadnji je bil Janez. Ko sem se pred nekako osmimi meseci poslovil od njega, si nisem mislil, da sem staremu prijatelju zadnjikrat podal roko. Zaiskrila se je nama solza v očesu. Rekel mi je še po ribniško: "No, le pejdi le pejdi", hoteč s tem okrajšati trenutke slovesa. Naj mu bo zemlja lahka!

S pozdravom Vam in vsem prijateljem, kakor tudi vsem drugim rojakom v Ameriki!

Vaš Joža.

Iz Jugoslavije

Tri žrtve kačjega pika.

V Sovižih blizu Mostarja v Hercegovini se je na nekem pašniku pasla krava kmeta Tomaža Kadijevića. Ko se je napasla, je mirno legla v travo, v kateri je počivala v klopčič zavita strupena kača, najbrže gad ali modras. Kača je pila kravo v vinu, ne da bi tega opazil kdo izmed pastirjev, ki so ležali pod drevesom v senci.

Zvečer je pastir odgnal kravo domov in Kadijevićeva žena jo je pomolžla. Nih hudega sluteti, je mati dala mleko piti svojima dvema otrokoma, pila ga je pa tudi sama. Vsi trije so kmalu nato začutili pekočino v želodcu, pozneje so jih začeli zvijati krči in naposled je moral Kadijević poslati po zdravnika. Predno pa je prišel, so vsi trije umrli.

Kakor je ugotovil naknadno došli zdravnik, je nastopila smrt radi tega, ker so nesrečneži pili zastrupljeno mleko.

Nova poplava Dunava.

V noči od 28. na 29. julija je prišlo do katastrofe pri Bačkem Novem Selu, kjer je Dunav pred provizorni nasip, ki je ščitil selo. Voda je z veliko brzino drla proti prvi vaški hiši in poplavlila do jutra okoli sto hiš. Prebivalstvo, ki se ni nadejalo tako nagle poplave, je odšlo takoj na delo, da reši vsaj sosednje hiše. Vsled energične akcije in požrtvovalnosti oblasti inženirjev in delavcev kljub paniki, ki je nastala, ni bilo žrtve. Izvršeni so bili vsi potrebni koraki, da se ustavi nadaljno prodiranje vode, kar se je tudi posrečilo. Na kraju, kjer je voda predrla nasip, so uporabili 10,000 vreč s peskom, kar je mnogo olajšalo, da je bila povodenj lokalizirana.

Strašna smrt 4-letnega otroka.

Marija Štubec, žena plačilnega natakarka v Zagrebu je šla zjutraj v bližnjo pekarno po kruh ter pustila svoji 4-letni deklici — dvojčka — sami v stanovanju. Mala Marija je zagledala na ognjišču kipeče mleko in je hotela pokusiti. Ubogi otrok je dobil pri tem grozne opekline v ustih, na prstih in trebuhu ter je že istega dne podlegel težkim poškodbam. Proti neprevidni materi je uvedeno sodno postopanje.

Grozna nesreča v Karlovcu.

V Rakoven pri Karlovcu se je pripetila težka nesreča, ki je za-

Napravite ga z

Wilbur Instant COCOA

UBES

hleva — življenje osemletnega

Antona Erdelja. Otroci so se igrali na hrastovih tramovih pri tovarni "Mustat". Nenadoma se je odvalil težak tram, ki zadel Erdelja in mu zdrobil lobanjo. Nesrečni otrok je obležal na mestu mrtve.

Nezgodna na morju.

V bližini otoka Visa se je ob priliki manevrov angleške mornarice pripetila nezgoda. Neka angleška podmornica je zadel ob ribiško ladjo Nikole Zamberlina iz Komiže. Ves srednji del ribiške ladje je bil razbit in se je ladja kmalu nato potopila. Neka angleška križarka, ki je bila v bližini, je prišla ribičem na pomoč in jih rešila.

Tihotapska afera v Brodu.

V znani tihotapski aferi v Slavonskem Brodu je preiskava dogajala, da je država oskudovana za 17 milijonov dinarjev. Carinski posrednik Stevo Zrnić je aretiran. Lastniki blaga še niso ugotovljeni, domneva pa se, da so v afero zapleteni trije trgovci iz Zagreba in eden iz Broda.

Pod vlak skočil.

Nedaleč od postaje Hrašćina-Trgoviste na Hrvatskem je skočil posestnik B. Jakopović pod tovarni vlak, ki ga je popolnoma raztrgal. Jakopović je bil star 26 let in se je šele pred tremi meseci oženil, a je bil v zakonu zelo nesrečen. Te dni se je hotel usmrtniti z električnim tokom, kar pa se mu ni posrečilo in je izbral zato sedaj drug način smrti.

Roparski umor.

Seljak Tomo Bobinae se je vračal s sejma v Petrinji z ženo domov. Na sejmu je prodal vole za 2500 Din. Ko se je že bližal domačemu selu, je nekdo iz grmovja ob cesti streljal nanj ter ga zadel v prsa tako nesrečno, da se je Bobinae zgrudil mrtve na tla. Dolež neznan zločin je Bobineu vzel skupilo za vole ter se potem izgubil v gozdu.

Goljufija s starimi 10-dinarskimi bankovci.

Policija v Somboru je te dni aretirala bogatega seljaka Ilijo Glavoča, ker je na sejmu v Srbobranu seljaku Pavlu Brašnjovu za kupljeno blago odštél 31 starih 10-dinarskih bankovcev namesto precej podobnih dinarskih stotakov. Ugotovilo se je, da je njegov sokrivce somborski ključavničar Šešević, ki ima v zalogi večjo množino takih bankovcev. Dobitek si delita. V Bački obstoja cela organizacija, ki spravlja med ljudi te goljufive bankovce.

Kako zaslužiti brez truda \$5.

To je kaj enostavno. Naložite pri nas vsak teden na "SPECIAL INTEREST ACCOUNT" po 4% \$5.—. Obresti, ki se naberejo do poteka 52 tednov, znašajo nekoliko več kot \$5.—.

Poleg tega imate na strani \$260.— glavnice, znesek, s katerim lahko računate v slučaju potrebe.

Frank Sakser State Bank
82 Cortlandt Street : : New York, N. Y.

Peter Zgaga

Časopisje objavlja vsakovrstna poročila.

Nekatera so malo bolj, nekatera malo manj zanimiva.

Tako so naprimer angleški listi objavili čuden protest tajnika angleške škofije v Chester.

Tamošnji škof je bil najel nekoga slavnega slikarja ter mu naročil naj napravi za škofijsko cerkev par slik.

Slikar je naslikal petnajst svetnikov, toda vse — brez brade in mustae.

Škof je bil strašno ogorčen.

Umetniški svet se je zavzel za slikarja, škof pa ni hotel plačati pogojne svote.

Unel se je velik prepir in višek tega prepira je tvoril protest škofovega tajnika.

V protestu je rečeno: — Slikar je zakrivil veliko nedoslednost, kar je naslikal svetnike brez brade in mustae. Svetniki so nosili brade in mustae. Brez brade in mustae so samo angleški gentlemeni, ne pa svetniki.

Zanimivo je tudi tole poročila iz Texasa:

Neki vojak je ukradel iz skladišča Strica Sama par čevljev. Že naslednjega dne ga je pa začela peči vest. Nemiren je bil ponoči in podnevi. Vest ga je tako pekla, da se je sam javil nadzornemu častniku ter priznal tatvino. Vojakso sodišče ga je oprostilo.

Meni se zdi, da ni bilo vse tako kot poroča časopisje.

Tudi jaz sem bil nekoč kupil par vojaških čevljev. Zdi se mi, da sem bil nemiren, posebno podnevi. Naslednjega dne sem jih nesel nazaj, pa jih niso hoteli vzeti.

Vest me ni čisto nič pekla, toliko bolj me je pa peklo kurje oko.

In menda je bila ista stvar tudi z omenjenim vojakom.

Pred kratkim so obesili mladega Whittemora, ki je načeloval dobroorganizirani zločinski bandi, ki je kradla na debelo. Nakradli so za par stotisoč dolarjev blaga.

Poleg tega je bil Whittemore obtožen dveh umorov. Pri prvem procesu se je izmazel, v drugem procesu je bil pa obsojen na smrt. Obesili so ga prejšnji teden. Predvčerajšnjim so pokopali njegovo truplo.

Ko so spustili krsto v grob, je stopila na vzhvišen prostor njegova tašča ter začela govoriti.

Pokojnika je proglasila kot velikega junaka, sodnike, ki so ga obsodili, je pa opsovala s psi.

Sodniki so torej psi, pokojnik je bil pa najbrž nedolžno jagnje.

Nagrobni govor umorjenčeve tašče lahko dvojce dokazuje: bodisi velikost družinske ljubezni, bodisi kriminalno predrznost nekaterih ljudi.

Meni vreme ne dela nobenih preglavje.

Ako hočem, da bi bilo lepo vreme, vziemam dežnik seboj.

Ako hočem, da bi deževalo, obujem nizke čolne in se s slanimkom pokrijem.

To sredstvo se mi ni še nikdar izjalovilo.

Vse ženske ljubijo poglede, ki vprašujejo:

Ljubijo poglede, ki zapovedujejo, in ljubijo poglede, ki sovražijo.

Kot živnega vruga se pa boje pogledov, kateri jim vidijo naravnost v srce.

Dva vojaka — prostovoljca sta se pogovarjala.

Prvi je vprašal drugega:

— Ti si prostovoljno vstopil v armado, kaj ne? Zakaj pa?

— Zato, ker sem sam na svetu, ker nimam za nikogar skrbeli in ker ljubim vojno. Zakaj pa ti?

— Zato ker sem poročen in ljubim mir.

Frederic Bontet:

Za legijo časti.

— Gospod, — je javil služabnik, — gospa Bauviere je prišla.

Peter se je silno začudil. Gospa Bauviere je bila njegova sestra. Nikoli se še ni dogodilo, da bi prišla k njemu na obisk ne pričakovano in predvsem ne ob deveti uri zjutraj, kar bi bilo za samca včasih neprijetno. In še prejšnji večer je bil z njo skupaj na pojedini pri znanjih ter mu ni prav ničesar posebnega omenila. Hitro si je zavezal kravato ter stopil v elegantno kadižno sobo svojega samskega stanovanja.

Tu ga je čakala lepa dama, koje obraz in obleka sta kazala, da je prava umetnica, kar se tiče kosmetike in toalete. Bila je zelo razburjena.

— Za božjo voljo, Edmeja, kaj pa se je zgodilo? — je začudeno vprašal Peter.

Edmeja se je svojemu bratu preplašena vrgla v naročje in začela jekati:

— Bojim se, Peter. . . Govoriti moram s teboj. Poslušaj, pošli služabnika kaj kupit. . . karkoli. Lahko bi prisluškoval.

Peter je začuden poslušal in poslal služabnika na drugi konec Pariza kupit malenkost ter se je vrnil k svoji sestri.

— Tako, mala moja Edmeja, kaj pa je vendar?

— Peter, bojim se, bojim se svojega soproga. . . da. . . Moraš mi pomagati, mi svetovati, me braniti. Povem ti, strah me je. . .

— Svojega moža se bojiš? To da zakaj?

— Zato, ker. . . Moram ti vse povedati. Kaj ne, da me ne boš slabo sodil?

— Nikakor ne, Edmeja. Predvsem ti hočem pomagati in te pomiriti. Nisem tvoj sodnik. . .

— Torej poslušaj. . . Jaz, — jaz sem bila neprevidna. . . Kladujem Pradilom. To se pravi že 6 mesecev je moj. . . Večkrat ga ho dim obiskat. . . Ni me sram to povedati. Strašno se namreč bojim. Karaš me lahko pozneje, če hoče. Sedaj mi pa moraš pomagati.

— Ali misliš, da tvoj soprog. . .

— Da. Zadnjih štirinajst dni se je čisto spremenil. Zamišljeno hodi okoli, temno me gleda. Kadar misli, da ga ne opazujem, stiska pesti. O, Peter, mene je kar groza! Vem, da v vsakdanjem življenju napravila vtis zaspajenega dobrovoljca, v resnici pa je nagnjenost strašen človek. Ina herkulsko moč, divje oči in včasih če je jezen, se mu zobje blestijo kakor divji zveri. . . To sem opazila šele, odkar. . .

— Meni se pa nikakor ne zdi takšen. — je mirno odgovoril Peter. Čuj, draga Edmeja, ali ne pretiravaš? Sicer pa, če se tako bojiš, je po mojem mnenju najbolj enostavno, če pustiš Pradila.

— Prepozno je, pa tudi nočem. Prej sem se preveč dolgočasila. Predvsem pa je prepozno, kajti moj mož že ve. Danes sem ga čula, kako je dolge ure hodil po svoji sobi gor in dol in ježno govoril sam s seboj. Tresla sem se za vrati in bila pripravljena za beg, če bi me bil prišel ubiti. Danes zjutraj me je pa gledal, da mi je kar srce zastajalo. Ker sem te večerj čula pri večerji, da si rekel svojemu sosedu, da danes pred kosilom ne greš z doma, sem prihitela te prositi pomoči. Peter, reši me, kajti ubil me bo!

V blaznem strahu je stiskala roke svojega brata.

— Čuj, draga sestra, pomiri se, — je dejal ginjen. Branil te bom. Premišljeno predvsem malo položaj. . . razpoka. . .

— Glej, se prihaja sem, — je preplašeno v tem trenutku vzkliknila Edmeja in pokazala s prstom skozi okno doli na trg. — Gotovo mi je sledil in pride, da me ubi.

je. Peter, skrij me, brani me, ne odpri mu!

— O ne, odpri mu bom in se razgovoril z njim. Čuj, stopi sem — pri tem jo je porinil v svojo spalnico — ni ne boj se ničesar, jaz se ga ne bojim.

— Moj Bog, je že tu! — je začela Edmeja, ko je pozvonilo na vratih.

Peter je šel odpret in privedel v kadižno sobo Edmejinega soproga, opazujoč ga z velikim zanimanjem. V istini je mož gledal divje in mračno.

— Dragi moj, tebe pa res nisem pričakoval. . .

— Zelo resna zadeva me je privedla, silno neprijetna stvar, — dragi svak.

— In ti lahko na kak način pomagam?

— Da. In ker sem večerj pri dneju čul, ko si rekel, da danes ne greš z doma pred kosilom. . .

— Sledil ji torej ni, — si je mislil Peter.

— Hočem ti stvar čimnajakrajše razložiti. Poznaš me dobro in veš, da sem resen človek. . . Vendar, če smatram, da imam prav. . . Skratka, objubil sem mi Legijo Časti, dragi moj Peter, in sicer čisto resno objubil. Pri zadnji promociji pred štirinajstimi dnevi pa, vruga, mojega imena ni bilo. To je zelo neprijetno. Saj itak veš, da sem to dekoracijo že davno zaslužil. Da, če bi bil tujec, bi šlo to lažje. Saj ti je znano, kako so naredili pri zadnji razstavi, — kar meni nič tebi nič so odklopili komisarije vseh zastopanih držav. Rekli so, da tako ne bo zamere. . . Lepo, toda mi domačini?

Peter je pri teh besedah občutil velikansko olajšanje, spoznavši, da je bil strah njegove sestre nepotreben.

— Gre predvsem radi Edmeje, — je nadaljeval možak. Tako rad bi jo s tem presenetil ter ji napravil veselje. Je tako poštena ljuba duša, ki jo imam rad iz vsega svojega srca. Zato sem prišel k tebi, da mi pomagaš. Kakor veš, je v novem ministru za državnega tajnika tvoj sošolec in prijatelj Madin. Če on reče samo eno besedo, pa sem dekoriran. . . In prihodnji teden bo nova promocija.

— Peter, vesel, da ni nič hujšega, je objubil, da ga bo novemu državnemu tajniku toplo priporočil, in možak je ves srečen odšel.

Komaj so se vrata stanovanja zaprla, je že prihitela Edmeja v kadižno sobo.

— Torej, se še bojiš? — jo je vprašal brat smeje.

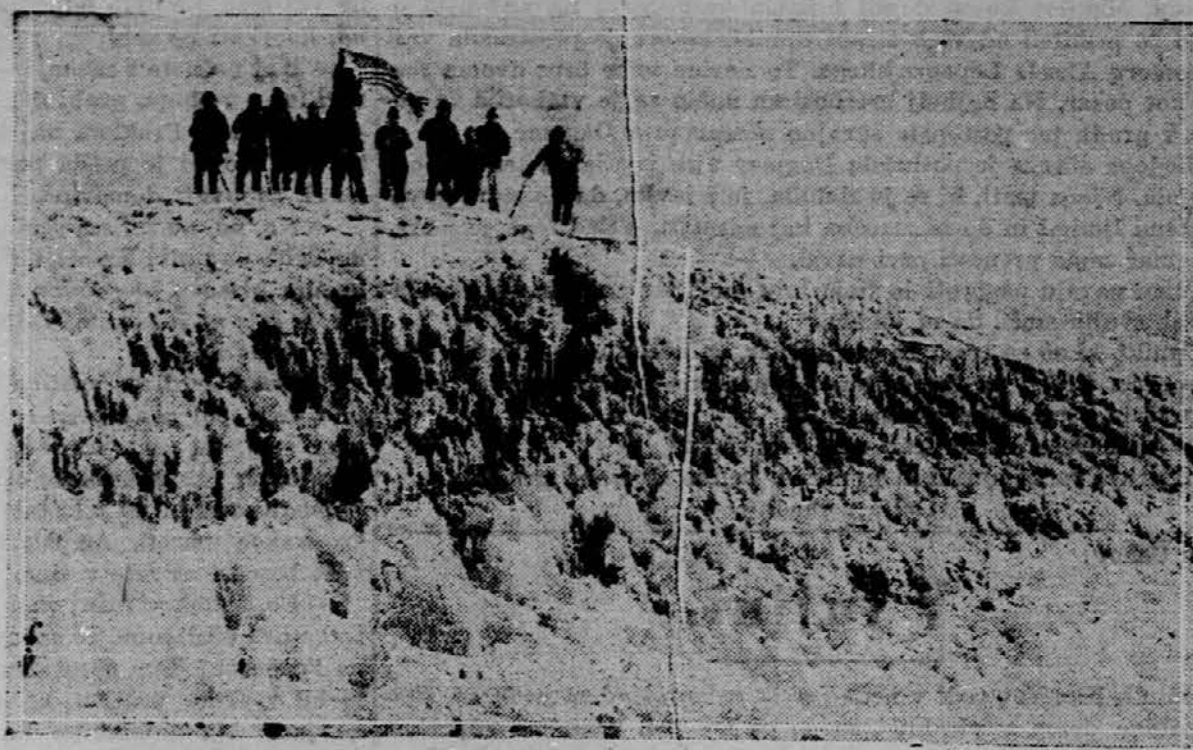
— Nikar se ne norčuj iz mene, — je dejala divje. — Ta je pa res dobra. Radi svoje častihlepnosti me straši že štirinajst dni. Idijot misli, da se zanimam za njegovo odlikovanje.

Kakor hitro se je zasmejala, se zasukala na peti in odšla.

ŽENSKA ROČNOST

Da bi izmed 1021 ženskih izbrala tiste, ki so najspodobnejše za drobna mehanična dela v veliki električni tovarnici, sta Mildred Hines in Johnson O'Connor izumili enostaven zanesljiv način. Pred vsako izpraševanko leži kovinska plošča, v kateri je sto luknjic, a ta plošča ni skozi in skozi prebrana. Naloga se je glasila: Vtknite čim hitreje v te luknjice po tri in tri 300 žeblice iz medij, ki vam leže kupoma na deski ob strani. Pri te mje bilo ukazano, pobrati vsakokrat po tri klinčke hkrati. Medtem ko je najurnejša delavka potrebovala za rešitev naloge komaj dobrih pet minut, so manj spretno porabile do petnajst minut za isti opravil. 77 najboljših so pridržali za službo v drobno mehaniških delavnicah, kjer se za hteva izredna gibkost v prstih. — 88 odstotkov od teh odbranih žena se je potem držalo pravih dobro, izkazale so se za zelo zmogljive od moških, ki so doslej ondi plosali.

AMERIŠKA NARAVNA KRASOTA

Slika nam kaže skupino turistov na eni najvišjih gora v Združenih državah, na Mount Rainier. Gora je visoka 14.408 čevljev.

Nekaj o morskii bolezni.

So ljudje, ki bi šli na morje, zelo radi bi šli. Pa jih je strah pred morskii boleznijo in ostanejo raje doma in odidejo v hribe. Ali imajo prav?

— Mladi, pravkar poročeni zakonski par se je podal na prvo morskii potovanje. S triedrom v roki pregledujeta horizont; neskončna sreča ju navdaja ob misli, da ni nikogar okoli njiju, ki bi ju motil, nepregledno morje leži med njima in "preljubini so-rodniki". Naenkrat začuti ona, da ji je nekam čudno; tudi njega je zamrazilo po telesu. Neprijetni občutki se po kratkem presledku zopet ponovijo pri njej, to pot močnejše. Pogovor se zatakuje: omotica ju jame grabiti in v glavi tako čudno pritiska! V instinktivnem sporazumu se primeta pod roko in zibaje odideta na drugo stran ladje. A tam je še slabše. Steward ji ma ponudi stole. Mladi ženi zaboleste solze v pravkar še od veselja blestečih očeh, on jo skuša tolažiti, pa ga izdaja blede obraz in jecljajoče govorjenje. Popije ta vsak po en konjak, on naroči še enega. Pa ni boljše, še slabše je: horizont se dviguje in pogreza, da je groza. Zvon povabi h kosilu; ne on ne ona se ne zganeta, da bi odšla v jedilnico. Omotica ju prijemata bolj in bolj, roke in noge postajajo hladne, mrzel pot stopa na čelo, v želodez zvija kakor še nikoli. S poslednjo močjo se dvigne, srečata stewarta z znanimi pljuvalniki v rokah. Z naporom se splazita do stopnic, ki vodijo v kabino. Duh jedi jima udari v nos — zaman se mu upirata: v ustih se začne zbirati slina (le predobro poznani simptomi), v želodecu je mrzlo, pulz udarja na kratko, a zato tembolj urno — v naslednjem hipu se začne daritev, daritev morskim bogovom. — Odleglo jima je malo, s tujo pomočjo se priplazita v kabino in padeta izmučena na postelje. Ah, proč z jedjo, niti slika ni marata o jedi. A vzlie temu se slabost pojavi iznova: daritev sledi daritvi, za jedjo žolč in grenka sluz, sem-patja morda tudi kak madež krvi. Še malo poprej tako zadovoljna, živa človeka, sta zdaj malodušna, brezbrizna in mrtva. Le ena misel ju oživlja: kopno, čimprej na kopno. Raje smrti v valovih kakor še nadalje prenašati to neznosno trpljenje! Tako lepo se je začelo potovanje, zdaj pa se mora tako končati! A k sreči traja taka morskii bolezen le malo časa, par ur, kvečjemu par dni; potem pa se mlada zakoneca lahko zopet nemoteno udajata užitku morskii vožnje.

Kakšni so vzroki morskii bolezni? Nenavajenost na zibajoče se gibanje ladje, to je edini vzrok te bolezni, ki v pravem pomenu besede ni bolezen. Na gibanje ladje pa se večina ljudi kmalu navadi, po večini že tekom par ur ali vsaj v par dneh. So pa tudi ljudje, ki jim morskii bolezen sploh ne more do živga, na drugi strani pa jih je nekaj, ki so čez mero občutljivi in bodo občutili morskii bolezen ves čas, dokler bodo na ladji. Seve, če divja na morju vihar, potem ne prizaneša bolezen niti tistim, ki prispevali k večji produkciji.

ZNAMENITA OBLETNICA

Te dni je potekla šestdeseta obletnica ene izmed redkih avstrijskih zmag pri Visu, kjer je admiral Tegethoff dne 20. julija 1866 potolkel italijansko brodogrje pod poveljstvom admirala Persana.

Tegethoff je bil slovenskega pokolenja, iz Maribora, kjer se je rodil leta 1827. Vojno in pomorsko akademijo je dovršil v Benetkah 1. 1874. Radi svoje energije in redke vojaške odločnosti je užival neomejeno zaupanje nadvojvode Maksimilijana. Franc Jožefovega brata in je naglo lezel kvišku k visokim vojaškim častem. Po velikem uspehu v pomorski bitki pri Helgolandu (9. maja 1864) je stopil na čelo avstro-ogrskii vojne mornarice ter jo decela reorganiziral po modernjšem sistemu in po potrebah pomorske strategije. Strog v službi, toda dosledno koristen, si je hitro pridobil zaupanje vsega moštva. Na osobit način je znal ceniti vrline dalmatinskih in primorskih mornarjev, zanašajoč se na njihovo hrabrost in na prirojeni patriotični čut za obrambo rodne obale.

Dasiravno v brodogrju mnogo slabšeji od Italijanov, je Tegethoff dne 19. julija 1866 opoldne odplul iz Fazane s sedmimi oklopnici in pomožnimi lesenimi ladjami sovražniku nasproti, ki je priplul iz Jakina z 28 ladjami in s potapljačem, v katerega je italijanski admiral stavil velike nade. Italijan je obstreljeval utruba na otoku Visu, odkoder je hotel prodreti v Dalmacijo, ko mu nankrat pridrvi v bok Tegethoffovo brodogrje z usodnim znamenjem na admiralski ladi: — Sovražnika potopimo v navalu!

Potek bitke, ki je trajala na dan 20. julija od 11. do pol 3. popoldne, nam je pač še dobro znan iz šolskih knjig. Ponosna italijanska flota je izgubila admiralsko ladjo "Re d'Italia" in "Palestro", in kmalu nato se je potopil še potapljač "Affondatore", dočim je izgubilo življenje 572 mož. Z velikim številom ranjenec se je navrtano italijansko brodogrje v paničnem neredu umaknilo proti domači zapadni obali, kjer ga je sprejelo ogorčenje in javkanje italijanske javnosti.

Tegethoff ni izgubil niti ene ladje. Padlo je 38 mož, a 138 jih je bilo ranjenih. Zmagoslavno se je Tegethoff takoj po dobljeni bitki izkrcal na Visu, kjer je na županove častitke lakonično odvrnil: — Hvala vam! Lahko je Italijana potolči z vašimi slovanskimi levji!

Slavljen in visoko olikovan je Tegethoff umrl dne 7. aprila leta 1871 na Dunaju. Njegova lepa zmag pri Visu in prav tako zmag pri Kustoci pa bivši monarhiji ni rodila večjih koristi, ker je nazvle vsemu morala Italiji odstopti Benečijo. Pač pa je za odškodnino smela leta 1878 okupirati Bosno in Hercegovino. Vsi ti dogodki so danes uveli listi na drevesu zgodovine. Vis je naš in pomorski rod 'slovanskih levov' mrko in nestrno čaka novih dogodkov.

ADVERTISE IN GLAS NARODA

VPLIV VREMENA NA RADIO

Vseposod beremo in slišimo, da je letošnjega nenormalnega vremena kriv radio. Niževavstrijski kmetje so sklenili resolucijo, da je edinole radio kriv letošnjega grdega vremena in da mora dunajska postaja proč. Nesmiselnost tega mnenja so že večkrat ovrgli, pa je le malo pomagalo. Nekaj takega razmerja med radio in vremenom je pa le. "Radiowelt" poroča o ugotovitvah, da gotove pošiljke na gotovih dolgotih valov pod posebnimi pogoji lahko povzročijo spremembo zračnega pritiska in tako posredno napravijo dež. Obenem so pa tudi ugotovili, da teh pojavov letos ni bilo pri nobeni pošiljki in da torej ni zveze med letošnjim vremenom in radio.

Učenjaka William Haight in Dewey Davis sta tekom pol ure do ene ure umetno povzročila izpremembo zračnega pritiska od 3 do 10 milimetrov. — Če so bili oblaki na nebu, sta s svojo metodo takoj lahko povzročila dež. Njiju laboratorij je star petrolej, stolp, 37 metrov visok, s 16 velikimi masami porcelana izoliran. Tam delata vreme. Njiju način je popolnoma nov in drugačen kakor pri radio postajah. Tudi dožina valov je nenavadna in znaša tri kilometre. Po dolgem trudu in po dolgih zelo dragih poskusih sta imela slednjič uspeh: možnost, da s tri kilometre dolgimi radiovalovi vplivamo na zračni pritisk in da z razliko treh do desetih milimetrov ustvarimo lahko bistvene drugačne vremenske razmere. — Dež nastane že po 15 do 16 minutah po spremenjenem pritisku. — Seveda, če so oblaki na nebu.

Prav verjetno je, da kmetje sami niso prišli na misel o vplivu radia na vreme, temveč so slišali, da neke neke "zvoni". In je res. Začel je pariški list Matin, v debelih črkah si bral tam razmotrivaje, če ni med vedno rastočim brezčimnim brozavljenjem in letošnim katastrofanim vremenom kake zveze. Najuglednejši fiziki so pisali o tem in so zanesli s svojim pisanjem vznemirjenje med najširše sloje, zlasti še med kmetstvo prebivalstvo, ki mu je seveda največ na lepem vremenu. Čeprav so se strokovnjaki izrekli večinoma negativno in so rekli, da je vsaka skupnost radia in letošnjega vremena bajka, ni to nič pomagalo; vprašanje je bilo načeto, ljudje so brali, da so učenjaki pisali o tem — kaj so pisali, to jih ni dosti brigalo, — in pesem je šla brzkrolo po vsej Evropi naprej. In je prišla tudi v Slovenijo.

Če bi radio res kaj vplivalo, potem bi ne bilo v Ameriki sploh nobenega lepega dneva več.

Smrt roditeljev pred oči otroka.

V okolici Berlina se je pripetila ženi nekega delavca neugoda pri kopanju. V potoku pod mlिनom kjer se je kopala, je zašla pregloboko in je začela vpiti na pomoč. Prišel je njen mož, da bi jo rešil. Ko pa je skočil v vodo, so ga prijeli silni krči in je utonil. Hčerka na bregu je morala tragično, brezupni boj očeta in matere gledati z lastnimi očmi, ne da bi jima mogla pomagati.

NAZNANILO.

Našim naročnikom v državi Pennsylvaniji naznanjamo da jih bo v kratkem obiskal zopet naš znani zastopnik

Mr. JOSEPH ČERNE

in prosimo, da mu grelo na reko, ter pri njem obnovijo naročnino.

Upravištvo.

ZAKAJ TRPETI?

Revmatične, nevralgične in bolečine v mišicah so hitro odpravljene s primerno uporabo

Dr. PAIN-EXPELLERJA

Tvorilna značka reg. v pat. ur. Zdr. dr. Gledajte, da dobite pristnega — ali vrnega — že več kot 50 let.

Zahtevajte SIDRO tvorilno znamko.

ZASTAVE

SVILENE AMERIŠKE, SLOVENSKE IN HRVAŠKE
REGALJE, PREKORAMNICE, TROBOJNICE, ZNAKE, UNIFORME ITD

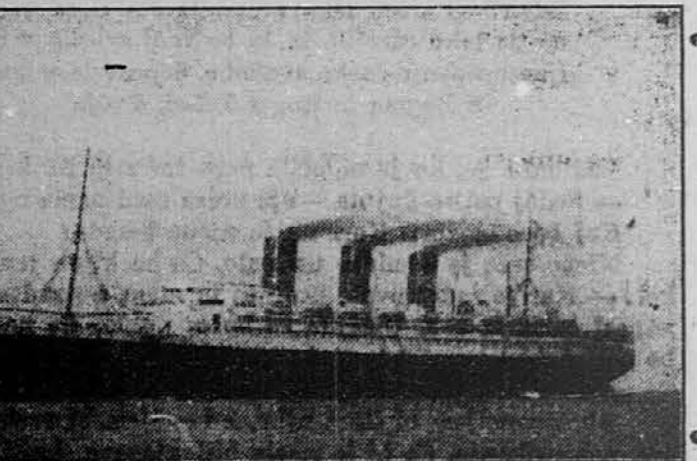
Sigurno 25% ceneje kot drugod.
VICTOR NAVINŠEK,
331 GREEVE ST, CONEMAUGH, PA.

ROJAKI: —

Tekom letošnjega leta prirejenih izletov se je vdeležila velika skupina naših rojakov, kateri so bili popolnoma zadovoljni bodisi s kabinami, hrano, postrežbo in pozornostjo, katere so bili deležni med vožnjo. Kot dokaz splošnega zadovoljstva nam prihajajo dnevno vprašanja, ako namerava naš potniški oddelek prirediti to leto še kak skupni izlet. Da vstročemo našim rojakom, smo se odločili prirediti

JESENSKI (tretji) SKUPNI IZLET

s parnikom

"PARIS"

KI ODPLUJE IZ NEW YORKA,

dne 11. septembra, t. l.

V to syrho imamo rezerviran poseben oddelek III. razreda v sredini parnika, najboljše kabine z 2, 4 in 6 posteljami.

Rojaki, nudi se Vam prilika, da obiščete stari kraj v spremstvu našega izkušenega uradnika, ki Vam bo omogočil brezskrbno potovanje v domovino, da obiščete, stariše, soproge, otroke in sorodnike, ki Vas morda že leta in leta željno pričakujejo.

Kdor se namerava vdeležiti tega izleta, naj nam takoj naznani in pošlje tudi aro, da mu določimo prostor na parniku. Čimprej se kdo zglaši, tem boljše kabino bo imel na razpolago. Za vsakovrstne informacije in pojasnila stoji vsem rojakom na razpolago naš potniški oddelek.

FRANK SAKSER STATE BANK

Potniški oddelek.

82 Cortlandt Street : : New York, N. Y.

AVSTRALEC

ROMAN IZ ŽIVLJENJA

Za "GLAS NARODA" priredil G. P.

11

(Nadaljevanje.)

Nato je pohitela v svojo sobo ter se iznebila svoje plesne obleke. Hitro si je nataknila najbolj priprosto in temno obleko, ki jo je našla. Sedaj ni mogla niti misliti na to, da bi se podala k počitku.

Ko je bila preoblečena, se je napotila k svoji materi, ki je sicer prišla k zavesti, a ni bila zmogla nobene misli ter je le še povečala splošno zmedo.

Končno je prišel zdravnik.

Ugotovil je takojšno smrt gospoda Lepograjškega ter sporočil Dagmar, da so bile obveščene oblasti.

Nato ga je povedla Dagmar k svoji materi.

Helena je zopet krčevito jokala.

Zdravnik ji je dal takoj pomirjevalna sredstva in na željo Dagmar ji je končno dal spalni prašek.

Ko se je mati končno nekoliko pomirila, je rekla Dagmar:

— Ali naj pokličem Loto domov, mama?

Gospa Helena se je ozrla vanjo.

— Stori kar hočeš. Jaz ne vem, kaj naj sklenem.

— Brzjavila bom Loto, naj se vrne domov. Mi itak ne bomo več mogli plačevati zanj.

Gospa Helena se je obupno prijelja za glavo.

— Moj Bog, ali smo res postali berači? Ali res ni mogoče ničesar več rešiti?

— Čakati moramo, mama, — je odvrnila kontesa.

Njena mati se je razburila. — Kako moreš biti tako mirna? — Ali res nimaš nobenega srca za nas?

Trpka poteza se je pojavila krog ustnic Dagmar. Mati je mislila izključno le nase.

— Kaj pomagata jok in stok! Glej, da zaspiš za par ur. Nato boš mirnejše zrla stvarjem v obraz in posvetovali se bomo, kaj treba storiti.

Stokaje je omahnila gospa Helena v blazino in Dagmar je odšla ven.

Noč je potekala zanj sredi tisoč razburjenj, dočim je njena mati spala. Ko je napočilo jutro, je spravilo služabništvo hišo zopet v red. Prijli so gospodje s sodišča ter ugotovili samomor. Sedaj se je lahko položilo mrtveca na mrtvaški oder.

Vrtno dvorano, v kateri so plesali prejšnji večer do polnoči, so pripravili tako, da položijo mrtvega na mrtvaški oder. Tudi za to je morala dati kontesa potrebna navodila. Zdravnik ji je odvzel skrb, da preskrbi najbolj potrebno v mestu. Dr. Hartling je bil že dolga leta hišni zdravnik Lepograjških ter je smatral za svojo dolžnost, da po svojih močeh podpira konteso.

Tekom časa, ko so dajali mrtveca na mrtvaški oder, je imela Dagmar končno mirno uro zase. Vsa izčrpana je sedla v svoji sobi na stol ter skušala najprvo urediti svoje misli. Tedaj se je spomnila, da mora obvestiti barona Korfa o tem, kar se je pripetilo. Sedla je za pisalno mizo ter zrla predse z motnimi očmi. Nato pa je pričela pisati:

— Dragi moj! Na najino blestečo srečo je padla temna senca. Mučno mi je, da ti moram sporočiti zlo novico. Moj oče se je v tej noči ustrelil, potem ko je sporočil mami in meni, da je uničen in da bo v štirinajstih dneh grad prodan na dražbi.

— Tudi moja očetova dedščina ter premoženje moje matere je izgubljeno. Postali smo ubogi, berači in bojim se, da ne bo mogoče rešiti niti ponižne eksistenčne možnosti za mamo in sestro.

— Jaz bom morala sedaj sama zaslužiti vsakdanji kruh. Vse podrobnosti boš čul iz mojih lastnih ust in vsled tega se porabila prvo mirno uro, da ti pišem.

— Vem, da se ne boš mogel poročiti s popolnoma ubogo žensko, če si ne boš hotel naprtiti velikih omejitev. Kaj takega ne morem zahtevati od tebe in čeprav se mi tresne srce, te oproščam ter te nočem še nadalje vezati. Včeraj zvečer, ko si mi rekel, da me ljubiš, sem še vedno domnevala, da sem lastnica očetove dedščine. Tudi v skromnih razmerah bi postala neizmerno srečna s teboj. Sedaj pa, — kaj ne, — je zveza med nama nemogoča? Na vsak način si prost, da se iznova oddločiš.

— Nikdar te ne bom pozabila. Če se morava ločiti, ti želim vso srečo tega sveta. Hvala ti za tvojo ljubezen, ki me je tako osrečila in ki bo tudi svetila v moje bedno življenje s svojo žarko svetlobo, čeprav le v spominu.

Z Bogom in Bog s Teboj, Tvoja

Dagmar.

Vzdihnila je, ko je odložila pero ter zrla na besede:

— Sedaj pa, — kaj ne, — je zveza med nama nemogoča?

Kaj bo odgovoril Korf na te njene besede?

Njeno srce je nemirno utripalo. Če bo kljub temu prišel ter rekel: — Kar je zadostovalo dosedaj le zame, bo zadostovalo od sedaj naprej za naju obo. Omejila se bova, dokler ne napredujem in ne bo moj dohodek večji in to bova storila z veseljem, radi ljubezni. . . Ali bo na tak način govoril ž njo?

Ah, z veseljem bi šla z njim, z veseljem bi vzela na svojo ramo vsa pomanjkanja. Če bi le smela biti njegova, kajti to bi odtehtalo vse drugo.

Na tihem je upala, da je ne bo zapustil. Vrnela je, da je njegova ljubezen tako močna in zvesta kot njena.

Popolnoma se je pomirila glede tega vprašanja. Njena lastna usoda se ji je zdela zavarovana v oskrbi Korfa. Težila pa jo je usoda matere in sestre. Kaj bo postalo iz obeh?

Zapečatila je pismo ter ga vrgla v pošto vrečo, ki je bila pripravljena vsako jutro. Do večera bo imel baron Korf njeno pismo, če ne že tekot popoldneva. Na način bo lahko imela že naslednjega dne odgovor, če ne bo prišel osebno, da vzame pol skrb v svojo zaščito.

Ob istem času je oddala brzjavko na svojo sestro Šarloto. Da je ne prestraši preveč, jo je previdno sestavila.

— Pridi tako domov, mama zbolela.

Dagmar.

O smrti očeta ni ničesar omenila. To bo izvedela Lota še dosti zgodaj, ko se bo vrnila domov.

Lota je bolj visela na svojem očetu kot na materi. Novica o njegovi smrti bi jo pretresla. Še bolj pa bi jo pretresla vest, da je izgubila domovje.

Dom in sestra, to sta bili dve stvari, kateri je Lota najbolj ljubila. Dagmar je to dobro vedela. Polna nežne skrbi je mislila vsled tega na svojo sestro.

— Uboga, mala Lota!

Sree ji je postalo težko, ko je mislila nanjo ter na to, kar jo bo zadelo.

Novo jutro je prineslo za Dagmar vsakovrstne skrbi in vznemirjenja. Medtem ko so dajali hišnega gospodarja na mrtvaški oder, so že prihitali od vseh strani upniki, katere je prestrašila vest o samomoru Aksela Lepograjškega. Ta novica se je brez dvoma razširila kot požar. Na najbolj brezboziren način se je vtaborila ta gospoda v gradu ter postopala skrajno nesramno z Dagmar.

Bledga obraza je poslušala Dagmar njih izjavljanja ter jim odgovarjala. Njena mati, ki se je zbudila, je izjavila, da ne more govoriti s temi ljudmi in da ni zmogla kaj odrediti. Vsled tega je morala Dagmar sama prenesti prvi naval.

Temu navalu nasproti je stala brez moči ter se je morala poslužiti vseh svojih moči, da ni jokala.

Upniki, ki so se tresli za svoj denar, so hoteli celo udreti v vrtno dvorano. Tedaj pa se je Dagmar ponosno postavila pred vrata ter vpražala z zvenečim glasom:

— Ali hočete rešpektirati vsaj mir smrti?

Mrmraje so se umaknili upniki v veliko dvorano gradu.

(Dalje prihodnjé.)

Anton Čehov:

V tujini.

Posestnik Kamišev sedi v nečelo opoldne doma v obdnevi za razkošno obloženo mizo in polagoma zajtrkuje. Poleg njega sedi pri mizi snažen, gladko obrit starček, Francoz mr. Šampun. — Ta Šampun je bil nekoli pri Kamiševu vzgojitelj in je poučeval deco v obnašanju, dobri izgovorjavi in plesu. Pozneje, ko so otroci Kamiševa odrasli in postali poročniki je ostal Šampun kot nekakšna governantka moškega spola pri hiši. Dolžnosti bivšega vzgojitelja niso težavne. Mora se dostojno oblačiti, prijetno dišati, poslušati prazno besedičenje Kamiševa, jesti, piti, spati — in drugega menda nič. Za vse to pa dobiva hrano stanovanje in neopredeljeno plačo.

Kamišev je in pri tem besediči kot ponavadi. — Tristo vragov! — kolne posestnik in si briše solze, ki mu jih je izvabila gorčica, na debelo namazana na kosu gnjati, — uf! V glavo in v vse sklepe mi je udarilo. Tista vaša francoska gorčica ne bi učinkovala tako, pa če bi jo pojedel celo skodelico. — Nekateri imajo radi francosko, drugi pa rusko, — izjavi učitelj Šampun skromno. — Nihče nima rad francoske razen Francozov samih. Francoz pa tudi pije vse, kar mu daš: kuščarja, podgano, še šurka, brr! Vam naprimer tale gnjat ni pogodu, ker je ruska, če bi vam pa kdo ponudil pečeno steklo in dejal, da je to francoska jed, pa bi takoj jeli griziti in žvečiti. Po vašem je vse slabo, kar je ruskega. — Tega nisem rekel. — Vse, kar je ruskega, je slabo, francosko pa — se tre žoli! Po vašem sploh ni lepše dežele na svetu od Francije, po mojem pa — no, kaj pa je pravzaprav Francija? — Košček zemlje. Pošljij tja našega ispravnika, čez mesec dni bo zaposlil za premestitev, češ, da se še obrniti ne more. Vašo Francijo se lahko v celoti prepotuje v nem dnevu, pri nas se pa v voziš in nikjer ni ne konca ne kraja. . .

— Da, monsieur, Rusija je ogromna zemlja. — Saj to je ravno! Po vašem sploh ni boljših ljudi od Francozov. Učen, pameten narod! Civilizacija! Saj ne rečem, Francozi so vsi olikani, to je res. Francozi si ne bi nikdar dovolil neotesanosti. — Dami bo pravočasno ponudil stol, rakov ne bo jedel z vilicami, na tla ne bo pljuval, je pač tako ustvarjen, nima tiste žilice v sebi. Ne morem vam prav povedati, no, kako bi že to izrazil, Francozu ne dostaja nečesa takega, nečesa. . .

— Juridničnega. Spominjam se, čital sem neke, vaša pamet je pridobljena iz knjig, dočim je nam pamet prirojena. Če bi se Rusi iz obrazili v vedah, jim še vaši profesorji ne bi bili kos.

— Mogoče, — je skromno dejal Šampun. — Ni mogoče — gotovo! Nikar se ne mrdajte, resnice govorim. Ruski razum — je iznajdljiv! Samo to je, ne dajo mu, da bi se razvijal. Odkrije kaj novega, pa polomi ali da otrokom za igrato. — Francoz pa odkrije kako malenkost in že razkriži to po vsem svetu. Oni dan je izdelal kočijaž Jona iz lesa možička: če ga potegneš za nitko, pa napravi nedostojno kretnjo. Pa se Jona prav nič ne baha s tem. Francozi mi niso všeč. Ne mislim vas, ampak tako splošno. . . Nenraven narod! Naznuna

so še nekam ljudem podobni, živijo pa kot psi. Vzemimo naprimer zakon: pri nas je tako: oženil se, pa se držiš žene in — konec besedi, pri nas pa vrag vedi, kako je ta reč! Mož sedi ves dan v kavarni, žena pa navabi polno hišo prijateljev in pleše z njimi kankan. — To ni res! — je planil Šampun, ki se ni mogel več obvladati: — V Franciji je družinski princip visoko v časti.

— Saj poznamo ta princip! — Sram vas bodi, da ga branite! Čisto nepristransko vam povem: — svinje so, prave pravcate svinje. Nemcem moramo biti hvaležni, da so jih pobijali. . . Zares, hvaležni jim moramo biti! Bog jim daj zato zdravje!

— Če je tako, monsieur, — pravi Francoz, ki je s plantičmi očmi skočil pokonci, — potem pa res ne razumem, zakaj me držite v službi, če tako sovražite Francoze.

— Kam pa naj vas denem? — Odklopite me in jaz odpotujem v Francijo.

— Kaj? Kdo vas bo pa pustil v Francijo? Saj vi ste vendar izdali svojo demovino. Enkrat vam je Napoleon velik človek, drugič zopet Gambeta. . . Sam vrag se spozna v vas!

— Monsieur! — pravi Šampun francoski ter stiska in mečka servijeto v rokah. — Moj največji sovražnik ne bi mogel bolj žaliti mojega čustvovanja, kot ste to storili vi. Med nama je vse končano!

In Francoz tragično zakrili z rokami, položi spodobno servijeto na mizo ter dostojanstveno odide. Tri ure kasneje je izmenjal služinčad namizno posodo in podaje obed. Kamišev sedi sam za mizo. Ko je zpil čašico žganja, se mu hoče klepetati. Kramljaj bi rad, pa nima poslušalca. . .

— Kaj počne Alfonz Ljudovikovič? — vpraša lakaja. — Svoje stvari spravlja v kovčeg.

— Meša se mu, Bog mi je pričel! — pravi Kamišev in gre k Francozu.

Šampun sedi v svoji sobi na tleh ter z drhtečimi rokami spravlja v kovčeg perilo, duhteče steklenice, molitvenike, narnarnice, ovrtnike. Vsa njegova dostojna postava, kovčeg, postelja in miza izdajajo ženski okus. Iz velikih modrih oči mu kapljajo debele solze v kovčeg.

— Kam pa vi? — ga vpraša Kamišev, potem ko ga je nekaj časa pogledoval.

— Francoz molči. — Odpotovati hočete? — nadaljuje Kamišev. — No, prav, kakor veste. . . Zadrževati vas ne smem. Samo to se mi zdi čudno, kako mislite potovati brez potnega lista. Zares se vam čudim! Saj vendar veste, da sem izgubil vaš potni list. Nekam sem ga vtaknil med papirje in izgubil se je. Pri nas pa je strogo, kar se tiče potnih listov. Še pet vrst daleč ne pridete pa vas pograbijo.

Šampun dvigne glavo in neverno gleda Kamiševa. — Da, da. . . Boste že videli. Na obrazu vam bodo brali, da nimate potnega lista in takoj vas bodo vpražali: Kdo pa ste, gospod? Alfonz Šampun! Poznamo mi takele Alfonze Šampune! Le izvolite z nami, ne pojdemo daleč!

— Vi se šaljete! — Čemu bi se šalil? Prav treba mi je! Le da mi ne boste potem jadovali in pisarili pisma. Niti

s prstom ne ganem, ko vas bodo pkljenega gnali tod mimo! Šampun skoči pokonci ter začne ves bled s široko odprtimi očmi, korakati po sobi.

— Kaj počnete z menoj! — govori in se v obupu grabi za glavo. — Bože moj! Prokleta naj bo tista ura, ko mi je prišla pogubna misel, zapustiti domovino.

— No, no, no. . . saj sem se samo šalil, — pravi Kamišev z mehkejšim glasom. — Čuden človek ste, še šale ne razumete. Vsako besedo zamerite!

— Dragi moj, — vzklika Šampun, — napol pomirjen. — Prisegam vam, da sem priklenjen na Rusijo, na vas in na vaše otroke! Zapustiti vas bi mi bilo tako težko, kakor umreti. Ampak vsaka vaša beseda mi reže v srce.

— Eh, čudak vi! Kaj vam je pa treba biti užaljenim, če zabavljam na Francoze? Kam pa pridemo, če bi bil vsakdo užaljen, ki ga ozmerjam? Na najnikarnejšemu Lazarju Isakiču se vzgledujte! . . . Kaj mu ve ne porečem, z židom, z garjevcem, s svinjo ga naženem, zlasam ga. . . pa vam ni razžaljen!

— Ampak to je pasja duša! Za kopejko bi storil vsako nizkotočnost. — No, no, že prav! Pojdiva obedovat. Vse je pobotano!

Šampun si potrese z moko svoje obokano lice in gre s Kamiševem v jedilnico. Prvo jed použijeta molče, pri drugi pa se že zopet začneja ista komedija in trpljenje Šampuna nima ne konca ne kraja.

POJASNILO.

Iskal sem FRANK KLANJC-A, ki je po poklicu krojaški mojster in se nahaja nekje na farmi v okolici Clevelanda. Torej Frank Kranjc iz Ruthford, Pa. ni dotični in naj se ga nikar ne zamenja čeprav nosi ime enako onega, ki ga iščem.

Frank Peterneel,

Cleveland, O.

Kdo kaj ve o mojem sinu IVANU POTOČNIKU, rojen v Straži, žišču pri Kranju, sin čevljarja in trgovca, zdaj v Kranju s podružnico v Laško pri Celju. V avgustu leta 1915 je bil jetnik v Ekaterinaslavu in pozneje se ni več ne ve o njem. Če kdo morda kaj ve, naj mi poroča, zakar mu bom zelo hvaležen. Morda je bil kdo z njim skupaj v ruskem ujetništvu. — Ivan Potočnik, Laško pri Celju, Jugoslavija. (2x 17,18)

Kje je družina JOE ZAKORIČ, ki je bila svoječasno v Allegheny, Pa. Gospa Ana Zakorič je bila rojena Spolaric, Brod na Kulpi, ima eno hčer, kateri je tudi ime Ana. Jaz sem nje teta in zato želim izvedeti za njih naslov. Kakor sem čula, so se selili še l. 1914 nekam v Ohio. Prosim rojake, če kdo ve, da mi naznani ali naj se pa sama javi svoji teti. — Ana Anič, rojena Yakič, 999 Maplewood Ave., Ambridge, Pa. (2x 17,18)

Kdo kaj ve o mojem sinu IVANU POTOČNIKU, rojen v Straži, žišču pri Kranju, sin čevljarja in trgovca, zdaj v Kranju s podružnico v Laško pri Celju. V avgustu leta 1915 je bil jetnik v Ekaterinaslavu in pozneje se ni več ne ve o njem. Če kdo morda kaj ve, naj mi poroča, zakar mu bom zelo hvaležen. Morda je bil kdo z njim skupaj v ruskem ujetništvu. — Ivan Potočnik, Laško pri Celju, Jugoslavija. (2x 17,18)

Kdo kaj ve o mojem sinu IVANU POTOČNIKU, rojen v Straži, žišču pri Kranju, sin čevljarja in trgovca, zdaj v Kranju s podružnico v Laško pri Celju. V avgustu leta 1915 je bil jetnik v Ekaterinaslavu in pozneje se ni več ne ve o njem. Če kdo morda kaj ve, naj mi poroča, zakar mu bom zelo hvaležen. Morda je bil kdo z njim skupaj v ruskem ujetništvu. — Ivan Potočnik, Laško pri Celju, Jugoslavija. (2x 17,18)

Kdo kaj ve o mojem sinu IVANU POTOČNIKU, rojen v Straži, žišču pri Kranju, sin čevljarja in trgovca, zdaj v Kranju s podružnico v Laško pri Celju. V avgustu leta 1915 je bil jetnik v Ekaterinaslavu in pozneje se ni več ne ve o njem. Če kdo morda kaj ve, naj mi poroča, zakar mu bom zelo hvaležen. Morda je bil kdo z njim skupaj v ruskem ujetništvu. — Ivan Potočnik, Laško pri Celju, Jugoslavija. (2x 17,18)

Kdo kaj ve o mojem sinu IVANU POTOČNIKU, rojen v Straži, žišču pri Kranju, sin čevljarja in trgovca, zdaj v Kranju s podružnico v Laško pri Celju. V avgustu leta 1915 je bil jetnik v Ekaterinaslavu in pozneje se ni več ne ve o njem. Če kdo morda kaj ve, naj mi poroča, zakar mu bom zelo hvaležen. Morda je bil kdo z njim skupaj v ruskem ujetništvu. — Ivan Potočnik, Laško pri Celju, Jugoslavija. (2x 17,18)

Kdo kaj ve o mojem sinu IVANU POTOČNIKU, rojen v Straži, žišču pri Kranju, sin čevljarja in trgovca, zdaj v Kranju s podružnico v Laško pri Celju. V avgustu leta 1915 je bil jetnik v Ekaterinaslavu in pozneje se ni več ne ve o njem. Če kdo morda kaj ve, naj mi poroča, zakar mu bom zelo hvaležen. Morda je bil kdo z njim skupaj v ruskem ujetništvu. — Ivan Potočnik, Laško pri Celju, Jugoslavija. (2x 17,18)

Kdo kaj ve o mojem sinu IVANU POTOČNIKU, rojen v Straži, žišču pri Kranju, sin čevljarja in trgovca, zdaj v Kranju s podružnico v Laško pri Celju. V avgustu leta 1915 je bil jetnik v Ekaterinaslavu in pozneje se ni več ne ve o njem. Če kdo morda kaj ve, naj mi poroča, zakar mu bom zelo hvaležen. Morda je bil kdo z njim skupaj v ruskem ujetništvu. — Ivan Potočnik, Laško pri Celju, Jugoslavija. (2x 17,18)

Kdo kaj ve o mojem sinu IVANU POTOČNIKU, rojen v Straži, žišču pri Kranju, sin čevljarja in trgovca, zdaj v Kranju s podružnico v Laško pri Celju. V avgustu leta 1915 je bil jetnik v Ekaterinaslavu in pozneje se ni več ne ve o njem. Če kdo morda kaj ve, naj mi poroča, zakar mu bom zelo hvaležen. Morda je bil kdo z njim skupaj v ruskem ujetništvu. — Ivan Potočnik, Laško pri Celju, Jugoslavija. (2x 17,18)

Kdo kaj ve o mojem sinu IVANU POTOČNIKU, rojen v Straži, žišču pri Kranju, sin čevljarja in trgovca, zdaj v Kranju s podružnico v Laško pri Celju. V avgustu leta 1915 je bil jetnik v Ekaterinaslavu in pozneje se ni več ne ve o njem. Če kdo morda kaj ve, naj mi poroča, zakar mu bom zelo hvaležen. Morda je bil kdo z njim skupaj v ruskem ujetništvu. — Ivan Potočnik, Laško pri Celju, Jugoslavija. (2x 17,18)

Kdo kaj ve o mojem sinu IVANU POTOČNIKU, rojen v Straži, žišču pri Kranju, sin čevljarja in trgovca, zdaj v Kranju s podružnico v Laško pri Celju. V avgustu leta 1915 je bil jetnik v Ekaterinaslavu in pozneje se ni več ne ve o njem. Če kdo morda kaj ve, naj mi poroča, zakar mu bom zelo hvaležen. Morda je bil kdo z njim skupaj v ruskem ujetništvu. — Ivan Potočnik, Laško pri Celju, Jugoslavija. (2x 17,18)

Kdo kaj ve o mojem sinu IVANU POTOČNIKU, rojen v Straži, žišču pri Kranju, sin čevljarja in trgovca, zdaj v Kranju s podružnico v Laško pri Celju. V avgustu leta 1915 je bil jetnik v Ekaterinaslavu in pozneje se ni več ne ve o njem. Če kdo morda kaj ve, naj mi poroča, zakar mu bom zelo hvaležen. Morda je bil kdo z njim skupaj v ruskem ujetništvu. — Ivan Potočnik, Laško pri Celju, Jugoslavija. (2x 17,18)

Kdo kaj ve o mojem sinu IVANU POTOČNIKU, rojen v Straži, žišču pri Kranju, sin čevljarja in trgovca, zdaj v Kranju s podružnico v Laško pri Celju. V avgustu leta 1915 je bil jetnik v Ekaterinaslavu in pozneje se ni več ne ve o njem. Če kdo morda kaj ve, naj mi poroča, zakar mu bom zelo hvaležen. Morda je bil kdo z njim skupaj v ruskem ujetništvu. — Ivan Potočnik, Laško pri Celju, Jugoslavija. (2x 17,18)

Kdo kaj ve o mojem sinu IVANU POTOČNIKU, rojen v Straži, žišču pri Kranju, sin čevljarja in trgovca, zdaj v Kranju s podružnico v Laško pri Celju. V avgustu leta 1915 je bil jetnik v Ekaterinaslavu in pozneje se ni več ne ve o njem. Če kdo morda kaj ve, naj mi poroča, zakar mu bom zelo hvaležen. Morda je bil kdo z njim skupaj v ruskem ujetništvu. — Ivan Potočnik, Laško pri Celju, Jugoslavija. (2x 17,18)

Kdo kaj ve o mojem sinu IVANU POTOČNIKU, rojen v Straži, žišču pri Kranju, sin čevljarja in trgovca, zdaj v Kranju s podružnico v Laško pri Celju. V avgustu leta 1915 je bil jetnik v Ekaterinaslavu in pozneje se ni več ne ve o njem. Če kdo morda kaj ve, naj mi poroča, zakar mu bom zelo hvaležen. Morda je bil kdo z njim skupaj v ruskem ujetništvu. — Ivan Potočnik, Laško pri Celju, Jugoslavija. (2x 17,18)

Kdo kaj ve o mojem sinu IVANU POTOČNIKU, rojen v Straži, žišču pri Kranju, sin čevljarja in trgovca, zdaj v Kranju s podružnico v Laško pri Celju. V avgustu leta 1915 je bil jetnik v Ekaterinaslavu in pozneje se ni več ne ve o njem. Če kdo morda kaj ve, naj mi poroča, zakar mu bom zelo hvaležen. Morda je bil kdo z njim skupaj v ruskem ujetništvu. — Ivan Potočnik, Laško pri Celju, Jugoslavija. (2x 17,18)

Kdo kaj ve o mojem sinu IVANU POTOČNIKU, rojen v Straži, žišču pri Kranju, sin čevljarja in trgovca, zdaj v Kranju s podružnico v Laško pri Celju. V avgustu leta 1915 je bil jetnik v Ekaterinaslavu in pozneje se ni več ne ve o njem. Če kdo morda kaj ve, naj mi poroča, zakar mu bom zelo hvaležen. Morda je bil kdo z njim skupaj v ruskem ujetništvu. — Ivan Potočnik, Laško pri Celju, Jugoslavija. (2x 17,18)

Kdo kaj ve o mojem sinu IVANU POTOČNIKU, rojen v Straži, žišču pri Kranju, sin čevljarja in trgovca, zdaj v Kranju s podružnico v Laško pri Celju. V avgustu leta 1915 je bil jetnik v Ekaterinaslavu in pozneje se ni več ne ve o njem. Če kdo morda kaj ve, naj mi poroča, zakar mu bom zelo hvaležen. Morda je bil kdo z njim skupaj v ruskem ujetništvu. — Ivan Potočnik, Laško pri Celju, Jugoslavija. (2x 17,18)

Kdo kaj ve o mojem sinu IVANU POTOČNIKU, rojen v Straži, žišču pri Kranju, sin čevljarja in trgovca, zdaj v Kranju s podružnico v Laško pri Celju. V avgustu leta 1915 je bil jetnik v Ekaterinaslavu in pozneje se ni več ne ve o njem. Če kdo morda kaj ve, naj mi poroča, zakar mu bom zelo hvaležen. Morda je bil kdo z njim skupaj v ruskem ujetništvu. — Ivan Potočnik, Laško pri Celju, Jugoslavija. (2x 17,18)

Kdo kaj ve o mojem sinu IVANU POTOČNIKU, rojen v Straži, žišču pri Kranju, sin čevljarja in trgovca, zdaj v Kranju s podružnico v Laško pri Celju. V avgustu leta 1915 je bil jetnik v Ekaterinaslavu in pozneje se ni več ne ve o njem. Če kdo morda kaj ve, naj mi poroča, zakar mu bom zelo hvaležen. Morda je bil kdo z njim skupaj v ruskem ujetništvu. — Ivan Potočnik, Laško pri Celju, Jugoslavija. (2x 17,18)

Kdo kaj ve o mojem sinu IVANU POTOČNIKU, rojen v Straži, žišču pri Kranju, sin čevljarja in trgovca, zdaj v Kranju s podružnico v Laško pri Celju. V avgustu leta 1915 je bil jetnik v Ekaterinaslavu in pozneje se ni več ne ve o njem. Če kdo morda kaj ve, naj mi poroča, zakar mu bom zelo hvaležen. Morda je bil kdo z njim skupaj v ruskem ujetništvu. — Ivan Potočnik, Laško pri Celju, Jugoslavija. (2x 17,18)

Kdo kaj ve o mojem sinu IVANU POTOČNIKU, rojen v Straži, žišču pri Kranju, sin čevljarja in trgovca, zdaj v Kranju s podružnico v Laško pri Celju. V avgustu leta 1915 je bil jetnik v Ekaterinaslavu in pozneje se ni več ne ve o njem. Če kdo morda kaj ve, naj mi poroča, zakar mu bom zelo hvaležen. Morda je bil kdo z njim skupaj v ruskem ujetništvu. — Ivan Potočnik, Laško pri Celju, Jugoslavija. (2x 17,18)

Kdo kaj ve o mojem sinu IVANU POTOČNIKU, rojen v Straži, žišču pri Kranju, sin čevljarja in trgovca, zdaj v Kranju s podružnico v Laško pri Celju. V avgustu leta 1915 je bil jetnik v Ekaterinaslavu in pozneje se ni več ne ve o njem. Če kdo morda kaj ve, naj mi poroča, zakar mu bom zelo hvaležen. Morda je bil kdo z njim skupaj v ruskem ujetništvu. — Ivan Potočnik, Laško pri Celju,